

VERGADERDATUM
7 januari 2013

AFDELING
Heffen

STUKDATUM
13 december 2012

NAAM STELLER
Marco Vliegenthart

Lococensus-Tricijn

Gemeenschappelijk Belastingkantoor

DAGELIJKS BESTUUR

AGENDAPUNT

Voorstel

Vast te stellen het 'Besluit inzake ambtshalve vermindering van waterschapsbelastingen en gemeentelijke belastingen 2013'

ONDERWERP

Besluit inzake
ambtshalve
vermindering van
waterschapsbelastingen
en gemeentelijke
belastingen 2013

Samenvatting

De ambtenaar belast met de heffing kan een onjuiste belastingaanslag ambtshalve verminderen. "Ambtshalve" betekent hier, dat hij dit doet ondanks dat de belastingplichtige hier niet (tijdig) om heeft gevraagd via een bezwaarschrift of aanvraag. Tegen een dergelijk besluit staan voor de belastingplichtige geen rechtsmiddelen meer open als bezwaar en/of beroep.

PARAAF AFDELINGSHOOFD

Dit geldt voor alle verminderingen, ontheffingen en teruggaven, waarin in de desbetreffende belastingwet of heffingsverordening is voorzien. Voor het indienen van een bezwaarschrift of aanvraag zijn strikte termijnen gesteld. Over de termijn waarbinnen de ambtenaar belast met de heffing ambtshalve aanslagen ambtshalve mag verminderen is echter niets geregeld. Zeker is dat hij dit niet ongelimiteerd hoeft te doen. Hij mag een termijn stellen waarbinnen hij bereid is om te laat binnenkomende bezwaarschriften en aanvragen ambtshalve te toetsen en er besluiten op te nemen. Het voorliggende voorstel voorziet hierin.

PARAAF DIRECTEUR

Behandelen in vergadering d.d. 7 januari 2013

Toelichting

Het voorliggende besluit, is vastgesteld conform het modelbeleid van de Unie van waterschappen en de VNG. De regeling komt er in het kort op neer dat de ambtenaar belast met de heffing de hoogte van een aanslag ambtshalve zal heroverwegen indien de belastingplichtige een bezwaarschrift of aanvraag heeft ingediend binnen een termijn van vijf jaren, gerekend vanaf het moment dat de materiële belastingschuld is aangevangen. Dat moment vangt voor tijdvakheffingen aan op 1 januari van het jaar dat volgt op het desbetreffende heffingsjaar. Voor alle tijdstipheffingen die GBLT oplegt is dat op 1 januari van het desbetreffende heffingsjaar. Hiermee is de termijn waarbinnen de ambtenaar belast met de heffing de hoogte van aanslagen zal heroverwegen gelijkgesteld (gespiegeld) aan de termijn waarbinnen hij navorderingsaanslagen mag opleggen.

Afdeling Heffen heeft aan artikel 3 een "eigen" lid 2 toegevoegd. Hierin is bepaald dat de ambtenaar belast met de heffing van deze bevoegdheid geen gebruik zal maken wanneer de aanslag onjuist is opgelegd:

- louter vanwege een formaliteit (formele omissie); of
- wanneer (anderszins) niet in redelijkheid van hem mag worden verwacht dat hij de aanslag vermindert.

Hiermee wordt voorkomen dat GBLT zichzelf verplicht om massaal aanslagen tot nihil te verminderen, bijvoorbeeld wanneer, om welke reden dan ook, een bepaalde advertentie niet- of niet tijdig is geplaatst. Als de materiële

belastingenschuld in dat geval juist is vastgesteld en de belastingplichtige heeft niet tijdig een bezwaarschrift of aanvraag ingediend, dan blijft de aanslag gehandhaafd.

Personele consequenties

Geen

Financiële consequenties

Tricijn belastingen en Lococensus kenden reeds een dergelijke regeling, zodoende heeft dit besluit voor de deelnemende waterschappen geen financiële consequenties. De deelnemende gemeenten kenden ieder een kortere termijn van ambtshalve verminderen, te weten drie jaar. De termijn van drie jaar blijft wel gelden voor aanslagen die zijn opgelegd voor de heffingstijdvakken die zijn aangevangen voor 1 januari 2013. De financiële consequentie is dat op zijn vroegst na verloop van drie jaar na inwerkingtreding van deze beleidsregel er over een langere periode dan drie jaar ambtshalve verminderd kan worden.

Juridische consequenties

Geen

Consequenties voor Communicatie

Bij vaststelling van dit besluit zal Afdeling Heffen contact opnemen met Afdeling Communicatie van GBLT om dit besluit gebiedsdekkend te laten publiceren.

Bijlage:

'Besluit inzake ambtshalve vermindering van waterschapsbelasting en gemeentelijke belasting 2013'

Besluit tot vaststelling van het 'Besluit inzake ambtshalve vermindering van waterschapsbelastingen en gemeentelijke belastingen 2013'

Het dagelijks bestuur van Gemeenschappelijk Belastingkantoor Lococensus Tricijn (verder: GBLT);

Overwegende dat het wenselijk is beleidsregels vast te stellen inzake ambtshalve vermindering van waterschapsbelastingen en gemeentelijke belastingen;

Gelet op:

- Artikel 4:81 van de Algemene wet bestuursrecht
- artikel 123, 124 en 134 van de Waterschapswet;
- artikel 230, 231 en 244 van de Gemeentewet
- artikel 65 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen;
- artikel 20, lid 9 van de Gemeenschappelijke regeling gemeenschappelijk belastingkantoor Lococensus - Tricijn 2013;

BESLUIT:

vast te stellen het 'Besluit inzake ambtshalve vermindering van waterschapsbelastingen en gemeentelijke belastingen 2013':

Artikel 1 Reikwijdte en definities

1. Deze beleidsregels gelden bij de heffing van waterschapsbelastingen als bedoeld in artikel 113 van de Waterschapswet en artikel 219 van de Gemeentewet.
2. In afwijking in zoverre van het voorgaande artikellid, zijn deze beleidsregels niet van toepassing op belastingaanslagen waaraan ingevolge een wettelijk voorschrift een op voet van hoofdstuk IV van de Wet waardering onroerende zaken gegeven beschikking tot vaststelling van de waarde ten grondslag heeft gelegen, voor zover op de aanslagen artikel 18a, eerste lid, onder b, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen van (overeenkomstige) toepassing is.
3. In deze beleidsregels wordt verstaan onder:
 - a. ambtshalve vermindering: de vermindering van een onjuiste belastingaanslag of beschikking op de voet van artikel 65 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen alsmede het verlenen van een in de belastingverordening voorziene vermindering, ontheffing, teruggaaf of vrijstelling van belasting als bedoeld in en artikel 134 van de Waterschapswet en artikel 244 van de Gemeentewet;
 - b. de belanghebbende: de belastingplichtige of degene die de belasting als hoofdelijk mede-aansprakelijke heeft betaald;
 - c. de vijfjaarstermijn: een termijn van vijf kalenderjaren, door welks verloop de bevoegdheid tot het vaststellen van een navorderingsaanslag of een naheffingsaanslag op de voet van artikel 16 respectievelijk artikel 20 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, vervalt;
 - d. de belastingaanslag: de voorlopige aanslag, de aanslag, de navorderingsaanslag en de naheffingsaanslag als bedoeld in artikel 2, derde lid, onder e, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, alsmede het voorlopig gevorderde, het gevorderde en het nagevorderde bedrag als bedoeld in artikel 125a, lid 2, onder a, van de Waterschapswet en artikel 233a, lid 2, onder a van de Gemeentewet;
 - e. het bedrag van de vermindering: het bedrag waarmee de belastingaanslag ingevolge artikel 65 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen en artikel 134 van de Waterschapswet en artikel 244 van de Gemeentewet wordt verminderd, dan wel het bedrag waarvoor ontheffing, teruggaaf of vrijstelling van belasting wordt verleend. Indien bij het vaststellen van de aanslag een boete als bedoeld in hoofdstuk VIIIA van de Algemene wet inzake rijksbelastingen is opgelegd, wordt het terug

- te geven bedrag met (het eventueel daaraan toe te rekenen gedeelte van) deze boete verhoogd;
- f. de ambtenaar belast met de heffing: de ambtenaar van het GBLT bedoeld in artikel 124, lid 5, onder a, van de Waterschapswet en 232, lid 4, onder a, van de Gemeentewet;
 - g. de belastingwet: algemeen verbindende voorschriften en beleidsregels op het gebied van waterschapsbelastingen en gemeentelijke belasting.

Artikel 2 Gevallen waarin ambtshalve vermindering van belasting wordt verleend

1. Indien bij de afhandeling van een te laat ingediend bezwaarschrift of een bezwaarschrift dat om andere redenen van formele aard niet-ontvankelijk wordt verklaard, blijkt dat een belastingaanslag tot een te hoog bedrag is vastgesteld, wordt deze door de ambtenaar belast met de heffing ambtshalve verminderd.
2. Indien een aanvraag, betrekking hebbend op een in de belastingverordening voorziene vermindering, ontheffing, teruggaaf of vrijstelling niet tijdig wordt gedaan, wordt deze vermindering, ontheffing, teruggaaf of vrijstelling door de ambtenaar belast met de heffing ambtshalve verleend.

Artikel 3 uitzonderingen

In de volgende gevallen vindt geen ambtshalve vermindering plaats:

1. indien ten tijde van het ontvangen van het bezwaarschrift of de aanvraag de vijfjaarstermijn is verstreken;
2. Indien de aanslag onjuist is opgelegd, louter vanwege een formele omissie, of wanneer anderszins niet in redelijkheid van de ambtenaar belast met de heffing mag worden verwacht dat hij de aanslag ambtshalve vermindert.
3. indien het bedrag van vermindering lager is dan € 1,00.

Artikel 4 Jurisprudentie

1. Een arrest van de Hoge Raad of een uitspraak van een Gerechtshof, waarin een toepassing van de belastingwet ligt besloten die voor de belanghebbende gunstiger is dan de bij de heffing van de belasting gevolgde toepassing, leidt niet tot ambtshalve vermindering indien de belastingaanslag onherroepelijk is komen vast te staan vóór de dag waarop het arrest van de Hoge Raad is gewezen dan wel de uitspraak van het Gerechtshof is gedaan, tenzij het dagelijks bestuur op dit punt een afwijkende regeling heeft getroffen.
2. Hetgeen in het eerste lid is bepaald, is in daartoe leidende gevallen van overeenkomstige toepassing op prejudiciële beslissingen van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen alsmede op rechterlijke uitspraken van het Hof en andere supranationale colleges.

Artikel 5 Mededeling van toekenning en afwijzing

Zowel in het geval waarin ambtshalve vermindering wordt toegekend als in het geval waarin daartoe geen redenen aanwezig zijn, wordt belanghebbende daarvan gemotiveerd mededeling gedaan. De mededeling wordt gedaan in de uitspraak op het bezwaarschrift dan wel in de beschikking waarbij op de aanvraag wordt beslist.

Artikel 6 Inwerkingtreding en citeertitel

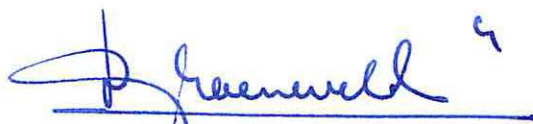
1. Dit besluit treedt in werking met ingang van de eerste dag na die van de bekendmaking en vindt toepassing op belastingaanslagen die worden opgelegd voor heffingstijdvakken die zijn aangevangen respectievelijk die zullen aanvangen op of na 1 januari 2013;
2. De 'beleidsregels ambtshalve vermindering', vastgesteld bij besluit van 10 december 2008 van Lococensus en het 'Besluit inzake ambtshalve vermindering van waterschapsbelastingen', vastgesteld bij besluit van 14 december 2009 van Gemeenschappelijk Belastingkantoor Rijn Midden (Tricijn belastingen) en de 'beleidsregels gemeentelijke belastingen Nijkerk 2010' vastgesteld bij besluit op november 2010 van de gemeente Nijkerk, zijn niet meer van toepassing, met dien verstande dat deze wél van kracht blijven voor

aanslagen die zijn opgelegd voor de heffingstijdvakken die zijn aangevangen voor 1 januari 2013.

3. Dit besluit kan worden aangehaald als het 'Besluit inzake ambtshalve vermindering van waterschapsbelastingen en gemeentelijke belastingen 2013'.

Aldus vastgesteld in de vergadering van het dagelijks bestuur van GBLT
d.d. 7 januari 2013,

de directeur,

B.S.C. Groeneveld

de voorzitter,

T.J. Boersma

Toelichting op het 'Besluit ambtshalve vermindering van waterschapsbelastingen en gemeentelijke belastingen 2013'

1 Algemeen

Ingevolge artikel 65 AWR – welk artikel ook van toepassing is bij de heffing van belastingen door de waterschappen – jo artikel 124, lid 5, onderdeel a, Waterschapswet – en de gemeenten – jo artikel 232, lid 4 onderdeel a, Gemeentewet, kan een onjuiste belastingaanslag of beschikking door de ambtenaar belast met de heffing ambtshalve worden verminderd. Ook in artikel 134 van de Waterschapswet en artikel 244 van de Gemeentewet is een bepaling opgenomen die van belang is bij het toepassen van ambtshalve verminderingen. In dit artikel is geregeld dat de heffingsambtenaar een in de belastingverordening voorziene vermindering, ontheffing, teruggaaf of vrijstelling ambtshalve kan verlenen. Het is van belang op te merken dat in de doctrine ervan wordt uitgegaan dat de bepalingen van artikel 65 AWR, artikel 134 Waterschapswet en artikel 244 Gemeentewet weliswaar zijn geformuleerd als een bevoegdheid van de betrokken functionarissen, maar dat zij, lettend op de ratio van de regeling, in feite een verplichting aan deze functionarissen inhouden.

Alhoewel artikel 132 Waterschapswet en artikel 242 Gemeentewet op zichzelf geen regeling bevat over het verlenen van ambtshalve verminderingen als zodanig, is de inhoud van deze bepaling voor een goed begrip van artikel 134 Waterschapswet en artikel 244 Gemeentewet en in het kader van het onderhavige onderwerp wel van belang. Deze artikelen bevatten (kortgezegd) een regeling inzake de termijn waarbinnen een aanvraag op een in de belastingverordening voorziene vrijstelling, vermindering, ontheffing of teruggaaf moet zijn ingediend en de wijze waarop daarop door de heffingsambtenaar van GBLT beschikt moet worden.

De onderhavige beleidsregels strekken ertoe om tot een uniforme gedragslijn op het vlak van ambtshalve vermindering van onherroepelijk vaststaande belastingaanslagen voor de waterschappen en de gemeenten te komen.

De beleidsregels geven aan in welke gevallen GBLT tot het verlenen van ambtshalve vermindering over dient te gaan en in welke gevallen daarvan geen sprake (meer) kan zijn.

Meestal zal aan een ambtshalve vermindering een actie van een belanghebbende ten grondslag liggen. Deze actie zal veelal eruit bestaan dat de belastingplichtige alsnog, dat is in dit verband buiten de termijn van artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht, een bezwaarschrift indient. Ook de situatie waarin een aanvraag om een in de belastingverordening voorziene vermindering, ontheffing, teruggaaf of vrijstelling buiten de wettelijke termijn (vgl. artikel 132 Waterschapswet en artikel 242 Gemeentewet) wordt ingediend, moet hiertoe worden gerekend. Tenzij sprake is van een verschoonbare termijnoverschrijding, zal het bestuursorgaan de belastingplichtige in beide gevallen niet-ontvankelijk verklaren. Bij het uitspreken van de niet-ontvankelijkheid zal het bestuursorgaan echter steeds nagaan of de belastingaanslag correct en tot een juist bedrag is vastgesteld dan wel of de in de belastingverordening voorziene vermindering, ontheffing, teruggaaf of vrijstelling terecht niet is verleend. Blijkt dit niet het geval te zijn, dan zal de belastingaanslag ambtshalve worden verminderd, dan wel zal de in de belastingverordening voorziene vermindering, etc. ambtshalve worden verleend.

2 Termijn waarbinnen het recht op ambtshalve vermindering bestaat

Zoals gezegd gaat het bij het verlenen van ambtshalve verminderingen veelal om gevallen waarin een belastingplichtige zijn bezwaarschrift of aanvraag te laat indient. Het gaat dus om gevallen waarin de belastingaanslag onherroepelijk vaststaat. De hoofdregel is dat een onherroepelijk vaststaande aanslag niet meer kan worden aangetast, noch door de belastingplichtige noch door het bestuursorgaan. In de praktijk zijn echter twee situaties denkbaar waarin dit anders kan zijn.

De eerste situatie betreft het geval waarin een belastingaanslag ten onrechte achterwege is gelaten of tot een te laag bedrag is vastgesteld. In dit geval bestaat onder voorwaarden de mogelijkheid de te weinig geheven belasting na te vorderen of na te heffen. De bevoegdheid tot het vaststellen van een navorderingsaanslag vervalt blijkens artikel 16 van de AWR door verloop van vijf jaren na het tijdstip waarop de belastingschuld is ontstaan. De bevoegdheid tot het opleggen van een naheffingsaanslag vervalt door verloop van vijf jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de belastingschuld is ontstaan (artikel 20 AWR).

De regeling inzake ambtshalve vermindering kan in feite worden aangemerkt als de spiegelbeeldsituatie van navorderen en naheffen. Waar het in het geval van navorderen en naheffen erom gaat dat te weinig geheven belasting door het bevoegde orgaan alsnog bij de belastingplichtige 'in rekening wordt gebracht', gaat het er in het geval van ambtshalve vermindering om dat een belastingaanslag die tot een te hoog bedrag blijkt te zijn vastgesteld en waartegen officieel niet meer in bezwaar of in beroep kan worden gekomen, toch nog tot het juiste bedrag wordt verminderd. Vanwege deze spiegelbeeldsituatie, wordt in de praktijk ook wat betreft de te hanteren ambtshalve verminderingstermijnen veelal aansluiting gezocht bij de termijnen die bij navorderen en naheffen gelden.

Dit is bijvoorbeeld ook het geval in het modelbeleid dat Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) ten behoeve van de gemeenten heeft vastgesteld en de Unie van waterschappen (UVW) ten behoeve van de waterschappen heeft vastgesteld. Wel dient te worden opgemerkt dat de VNG individuele gemeenten de ruimte laat om in de praktijk afwijkende (veelal kortere) termijnen te hanteren. De Unie van Waterschappen stelt zich op het standpunt dat de redelijkheid met zich brengt voor ambtshalve verminderingen eenzelfde termijn te hanteren als de termijn die voor het opleggen van navorderings- en naheffingsaanslagen geldt en stelt dus ook een termijn van vijf jaar voor. Hiermee wordt tevens aangesloten bij de terzake in de praktijk reeds bestaande regelingen.

De heffingsambtenaar zal in de praktijk steeds moeten nagaan of op het moment waarop van de te hoog vastgestelde aanslag blijkt, de vijfjaarstermijn al dan niet is verstreken. Afhankelijk van de uitkomsten van dit onderzoek zal hij vervolgens de ambtshalve vermindering wel of niet verlenen.

Bevoegd orgaan

De artikelen 65 AWR, 134 Waterschapwet en 244 van de Gemeentewet kennen de bevoegdheid tot het ambtshalve verminderen van belastingaanslagen toe aan de ambtenaar belast met de heffing. Omdat de beleidsregels ambtshalve vermindering als het ware het kader aangeven dat hierbij geldt, is het logisch dat de beleidsregels door het dagelijks bestuur worden vastgesteld.

3 Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1 Reikwijdte en definities

1 Ingevolge het eerste lid gelden de beleidsregels voor alle belastingen die op basis van het bepaalde in artikel 113 van de Waterschapswet en artikel 219 van de Gemeentewet door de GBLT kunnen worden geheven. Hier valt ook de verontreinigingsheffing, geheven op basis van de Waterwet, onder.

2 Wat betreft de aanslag gebaseerd op een voor de Wet Woz vastgestelde waarde is in het tweede lid een uitzondering opgenomen, inhoudende dat voorzover op belastingaanslagen zoals bijvoorbeeld de watersysteemheffing de regeling van artikel 18a AWR van toepassing is, op deze aanslagen de beleidsregels niet van toepassing zijn. De reden dat deze uitzondering is opgenomen is gelegen in het feit dat de heffingsmaatstaf voor, de in het voorbeeld genoemde aanslag watersysteemheffing, ingevolge artikel 121, lid 1 onder d, Waterschapswet, de waarde is die de gemeente op basis van de Wet

WOZ terzake van de onroerende zaak heeft vastgesteld. Dit betekent onder andere dat de grondslag van de aanslag watersysteemheffing gebouwd de WOZ-beschikking volgt. Wijzigt de (waarde op de) WOZ-beschikking, dan wijzigt daarmee automatisch ook de grondslag van de aanslag watersysteemheffing gebouwd. Dit is ook het geval indien de WOZ-beschikking op ambtshalve gronden wordt verminderd. In deze situatie wordt de herziening van de belastingheffing via artikel 18a AWR geregeld.

Het is van belang op te merken dat in alle andere gevallen waarin de aanslag gebaseerd op de Woz-waarde om een andere reden dan een te hoog vastgestelde WOZ-waarde ambtshalve dient te worden verminderd, de beleidsregels wel van toepassing zijn.

3 onderdeel a. Het begrip 'ambtshalve vermindering' is in onderdeel a van het derde lid gedefinieerd als elke vermindering, ontheffing, teruggaaf of vrijstelling van belasting die wordt verleend krachtens artikel 65 AWR en/of artikel 134 Waterschapswet en/of artikel 244 van de Gemeentewet.

onderdeel b. De beleidsregels ambtshalve vermindering zijn van toepassing op belanghebbenden. Dit zijn de belastingplichtigen (degenen op wiens naam de aanslag is gesteld), maar ook degenen op wiens naam de aanslag niet is gesteld, maar die de aanslag als hoofdelijk mede-aansprakelijke hebben voldaan. Bij dit laatste kan worden gedacht aan de echtgenoot/echtgenote van de belastingplichtige. Daarnaast zijn ook anderen van wie inkomens- of vermogensbestanddelen zijn begrepen in het voorwerp van de belasting waarop de aanslag betrekking heeft, belanghebbenden (zie in dit verband artikel 142, lid 4, Waterschapswet en artikel 253, lid 4, Gemeentewet jo. artikel 23, lid 2, Algemene wet inzake rijksbelastingen).

onderdeel c. De vijfjaarstermijn is gedefinieerd als de termijn door welks verloop de bevoegdheid tot het vaststellen van een navorderingsaanslag als bedoeld in artikel 16 van de AWR en een naheffingsaanslag als bedoeld in artikel 20 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, vervalt. Het verlenen van ambtshalve verminderingen kan als de spiegelbeeldsituatie van navorderen of naheffen worden gekenschetst. Immers, waar de overheid het recht heeft om onder bepaalde voorwaarden meer belasting te heffen dan waarvan een belastingplichtige (op basis van het feit dat hij reeds een definitieve aanslag heeft ontvangen) meende te mogen uitgaan, is het redelijk om ook voor de omgekeerde situatie (de aanslag staat reeds onherroepelijk vast maar kan desondanks verminderd worden) een regeling te treffen. Evenals het geval is bij het opleggen van navorderings- en naheffingsaanslagen, kan ambtshalve vermindering plaatsvinden binnen een termijn van vijf jaar na het tijdstip waarop de belastingschuld is ontstaan. Hierbij geldt dat de belastingschuld waarvan de grootte eerst kan worden vastgesteld na afloop van het tijdvak waarover de belasting wordt geheven, wordt geacht te zijn ontstaan op het tijdstip waarop dat tijdvak eindigt.

onderdeel d. De beleidsregels ambtshalve vermindering is van toepassing op opgelegde belastingaanslagen en – indien sprake is van een belasting die op andere wijze wordt geheven – op de kennisgeving waarbij de belastingschuld aan de belastingplichtige bekend wordt gemaakt. Door een verwijzing op te nemen naar de wettelijke bepalingen uit respectievelijk de AWR, Waterschapswet en de Gemeentewet, wordt bereikt dat er geen misverstanden kunnen bestaan over het type aanslag waarvoor ambtshalve vermindering kan gelden. De verwijzing maakt tevens duidelijk dat de ambtshalve vermindering ook op een kennisgeving van toepassing is.

onderdeel e. Indien bij het opleggen van een aanslag een bestuurlijke boete is toegepast, wordt in het bedrag van de vermindering deze boete tevens verrekend.

onderdeel g. De belastingwet is gedefinieerd als elk algemeen verbindend voorschrift en elke beleidsregel die regels geeft op het gebied van de waterschapsbelastingen en gemeentelijke belastingen. Daarmee wordt bereikt dat ook de belastingverordeningen van de waterschappen en de gemeenten zelf in dit verband als wettelijke voorschriften worden aangemerkt.

Artikel 2 Gevallen waarin ambtshalve vermindering van belasting wordt verleend

In artikel 2 worden twee situaties genoemd waarin sprake kan zijn van ambtshalve vermindering. Het eerste lid betreft de situatie waarin een belastingplichtige de termijn voor het indienen van een bezwaarschrift tegen de aanslag ongebruikt heeft laten verstrijken. De aanslag staat dan zagezegd onherroepelijk vast. Indien de belastingplichtige op een gegeven moment evenwel alsnog een bezwaarschrift indient, zal de ambtenaar belast met de heffing hem wegens termijnoverschrijding in dit bezwaar niet-ontvankelijk verklaren. De ambtenaar gaat daarbij evenwel altijd na of de aanslag correct en tot een juist bedrag is vastgesteld. Blijkt dit niet het geval te zijn, dan zal de ambtenaar de aanslag ambtshalve verminderen.

In het tweede lid is aangegeven dat de ambtenaar belast met de heffing een in de belastingverordening voorziene vermindering, ontheffing, teruggaaf of vrijstelling van belasting ambtshalve kan verlenen. Deze bevoegdheid, die in artikel 134 Waterschapswet en artikel 244 Gemeentewet is omschreven, vormt in feite de keerzijde van artikel 132 Waterschapswet artikel 242 Gemeentewet. De verminderingen, ontheffingen, etc. van voorgenoemde artikelen zijn zaken waar een belastingplichtige om dient te vragen bij GBLT. De termijn hiervoor bedraagt 6 weken. Indien een belastingplichtige zijn aanvraag buiten deze termijn indient, gaat de ambtenaar belast met de heffing evenwel altijd na of de vermindering, ontheffing, teruggaaf of vrijstelling op ambtshalve gronden kan worden verleend.

Artikel 3 Uitzonderingen

De ambtenaar belast met de heffing verleent in de eerste plaats geen ambtshalve vermindering indien op het moment waaruit van de onjuiste aanslag blijkt (of op het moment waarop blijkt dat een in de belastingverordening voorziene vermindering, ontheffing of teruggaaf niet is verleend), de vijfjaarstermijn is verstreken. In concreto betekent dit dus dat de ambtenaar na zal gaan of hij op het betreffende moment, indien alsdan sprake zou zijn van een situatie waarin een navorderings- of naheffingsaanslag zou moeten worden opgelegd nog wel bevoegd zou zijn tot het opleggen van deze aanslagen over te gaan. Wordt deze vraag negatief beantwoord (de vijfjaarstermijn voor het opleggen van een navorderings- of naheffingsaanslag is dus verstreken), dan betekent dit dat ook van het verlenen van enige ambtshalve vermindering op dat moment geen sprake meer kan zijn. Ter toelichting dient het volgende voorbeeld.

Op 15 mei 2002 legt GBLT een belanghebbende een aanslag in de ingezetenenomslag 2001 op. Op 4 februari 2006 dient deze belanghebbende tegen de aanslag alsnog een bezwaarschrift in. De heffingsambtenaar constateert dat belanghebbende wegens termijnoverschrijding niet-ontvankelijk is in zijn bezwaar en gaat ook na of de belanghebbende wellicht voor ambtshalve vermindering in aanmerking komt. Hiertoe dient de ambtenaar na te gaan of de vijfjaarstermijn op 4 februari 2006 al dan niet is verstreken. De heffingsambtenaar weet dat de ingezetenenomslag een zogenaamde tijdstipbelasting is en komt tot de conclusie dat hij op 4 februari 2006 dus niet meer bevoegd zou zijn een eventuele navorderingsaanslag op te leggen. Hij weet dan ook dat hij op dat moment niet meer bevoegd is over het jaar 2001 een ambtshalve vermindering te verlenen.

GBLT legt op 15 mei 2002 aan een zogenaamd meetbedrijf een aanslag in de verontreinigingsheffing 2001 op. Eveneens op 4 februari 2006 dient dit bedrijf tegen de aanslag alsnog een bezwaarschrift in. De heffingsambtenaar constateert ook in dit geval dat belanghebbende wegens termijnoverschrijding niet-ontvankelijk is in zijn bezwaar. De heffingsambtenaar gaat na of belanghebbende wellicht voor ambtshalve vermindering in aanmerking komt en toetst hiertoe aan de vijfjaarstermijn. Wetende dat de verontreinigingsheffing een zogenaamde tijdvakheffing is, concludeert de ambtenaar dat hij op 4 februari 2006 nog wel bevoegd zou zijn over het jaar 2001 een eventuele navorderingsaanslag op te leggen. Hij weet dan ook dat hij op dat moment bevoegd is de ambtshalve vermindering waarvoor deze belastingplichtige in aanmerking komt, te verlenen.

Een andere beperking die bij het verlenen van ambtshalve verminderingen geldt, is dat de vermindering niet wordt verleend indien het bedrag van de vermindering een gering bedrag is.

Artikel 4 Jurisprudentie

In de regel geldt dat nieuwe jurisprudentie – dit is jurisprudentie die wordt gewezen na het moment van heffing van de belasting – waarin een toepassing van de Belastingwet ligt besloten die voor de belanghebbende gunstiger is dan de bij de heffing van de belasting gevolgde toepassing, niet tot het ambtshalve verlenen van vermindering leidt indien de belastingaanslag vóór de dag waarop de gerechtelijke uitspraak is gedaan of het arrest is gewezen, onherroepelijk is komen vast te staan.

Artikel 5 Mededeling van toekenning en afwijzing

Indien uit het onderzoek blijkt dat belanghebbende voor ambtshalve vermindering in aanmerking komt, wordt hem dit schriftelijk medegedeeld. De mededeling vindt plaats in de uitspraak op het bezwaarschrift dan wel bij de beslissing op de aanvraag. Dezelfde werkwijze wordt toegepast indien het onderzoek heeft aangetoond dat er geen redenen voor het verlenen van ambtshalve vermindering aanwezig zijn.

Artikel 6 Inwerkingtreding en citeertitel

Beleidsregels zijn bij besluit vastgestelde algemene regels. Een vereiste is dat deze regels bekend dienen te worden gemaakt.

De bekendmaking geschiedt door kennisgeving van het besluit of van de zakelijke inhoud daarvan in een vanwege het waterschapsbestuur of gemeentebestuur uitgegeven blad of een dag-, nieuws- of huis-aan-huisblad, dan wel op andere geschikte wijze. Indien alleen van de zakelijke inhoud wordt kennisgegeven, wordt het besluit tegelijkertijd ter inzage gelegd. In de kennisgeving wordt vermeld waar en wanneer het besluit ter inzage ligt (artikel 3:42 Awb).

Het verdient aanbeveling de beleidsregels ambtshalve vermindering in hetzelfde blad of dezelfde bladen te publiceren als waarin ook de belastingverordeningen worden gepubliceerd.

Er is voor gekozen om de beleidsregels op de eerste dag na die van de bekendmaking in werking te laten treden. Bepaald is dat de beleidsregels van toepassing zijn op belastingaanslagen die worden opgelegd terzake van belastbare feiten die zich met ingang van het jaar 2013 voordoen.

In het geval waarin GBLT reeds eerder beleidsregels inzake ambtshalve verminderingen had vastgesteld, dienen deze 'oude' beleidsregels te worden ingetrokken. Hiertoe is het tweede lid van artikel 6 opgenomen. De eerder vastgestelde beleidsregels blijven van toepassing op belastingaanslagen die zijn opgelegd terzake van belastbare feiten die zich vóór het jaar 2013 hebben voorgedaan.
